ANNA TOMASZKIEWICZ

OPTYMALIZACJA PROFILU BEZPIECZEŃSTWA STOSOWANIA NACZYNIOWYCH CEWNIKÓW PĘPKOWYCH

STRESZCZENIE W JĘZYKU POLSKIM

Rozprawa doktorska została przygotowana w formie cyklu trzech spójnych tematycznie publikacji poświęconych bezpieczeństwu cewnikowania pępkowego u noworodków hospitalizowanych w oddziale intensywnej terapii. Problem badawczy dotyczył oceny, czy modyfikacja przyjętych strategii proceduralnych może ograniczyć częstość powikłań związanych z dostępem pępkowym przy zachowaniu jego pełnej użyteczności klinicznej.

Celem pracy było opracowanie i ocena wybranych strategii zakładania, stabilizacji oraz pozycjonowania cewników pępkowych w kontekście minimalizacji powikłań mechanicznych, infekcyjnych i zakrzepowych. W pierwszej publikacji oceniono skuteczność i bezpieczeństwo zakładania cewnika do żyły pępkowej pod kontrolą obrazowania w czasie rzeczywistym. Prawidłowe położenie końcówki uzyskano w 86,56% przypadków, przy minimalnej liczbie powikłań narządowych (jeden przypadek krwiaka wątrobowego bez następstw klinicznych). Druga publikacja dotyczyła analizy bezpieczeństwa metody stabilizacji cewnika. W badanej kohorcie nie odnotowano przypadków zakażenia krwi związanego z obecnością cewnika. Migrację końcówki cewnika obserwowano u 18,9% pacjentów, przy czym większość przypadków wymagała jedynie korekty położenia. Trzecia praca obejmowała analizę dużej grupy noworodków, u których zastosowano strategię ultraniskiego położenia cewnika tętnicy pępkowej. W badanej populacji nie stwierdzono zakrzepicy w aorcie ani tętnicach biodrowych, przy zachowaniu pełnej funkcjonalności cewnika.

Oryginalnym rozwiązaniem problemu naukowego przedstawionym w rozprawie jest wykazanie, że bezpieczeństwo dostępu pępkowego zależy przede wszystkim od przyjętej strategii proceduralnej, a nie wyłącznie od samego wskazania do założenia cewnika. Uzyskane wyniki wskazują, że modyfikacja techniki wprowadzania, stabilizacji oraz pozycjonowania cewnika może istotnie ograniczyć powikłania bez utraty funkcjonalności klinicznej. Cykl publikacji stanowi wkład w aktualizację praktyki klinicznej w zakresie intensywnej terapii noworodka.

Anna Tomaszkiewicz